

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “Marija, bez pirmsdzimtā grēka ieņemtā, lūd par mums, kas steidzamies pie tevis!”

Šos lūgšanu vārdus mēs pievienojam katra Rožukroņa noslēpuma beigās, kad cītīgi apceram Kristus dzīves, ciešanu, nāves un augšāmcelšanās godības noslēpumus Rožukroņa mēnesī — oktobrī, kas jau klauvē pie mūsu mājokļu durvīm un aicina visus ģimenes locekļus uz kopīgu lūgšanu. Tas ir Dieva žēlastības mēnesis, kas satracina ellī, kuras dēmoni cenšas atriebties daudziem kristiešiem šī mēneša beigās caur “helovīnu” negantībām. Katoliskajā Baznīcā Rožukronis ir vispopulārākā lūgšana, kas tomēr nevar aizvietot Svētās Mises jeb Euharistijas svinēšanu. Līdzīgi arī Krusta ceļš, kas Aglonas svētkos lielākajai svētceļnieku daļai diemžēl ir kļuvis par svarīgāko dievkalpojumu, nevar aizvietot Kristus upura piemiņu, ko svinam Euharistijā. Gan Rožukronis, gan Krusta ceļš ir ļoti svētīgas tautas dievbijības lūgšanu formas, tomēr tie nav sakramenti un nedrīkst konkurēt ar tiem Kristus Baznīcā. Tad kāpēc ticīgie tik dedzīgi lūdzas ar Rožukroņa lūgšanām, sevišķi vecie un slimie? Veselas 50 reizes tiek atkārtoti erceņģeļa Gabriēla sveiciens vārdi Jaunavai Marijai, pasludinot viņai Prieka vēsti, ka Dievs viņu ir izraudzījis par pasaules Pestītāja Māti. Tas bija Dieva Dēla Cilvēkpatšanas jeb Iemiesošanās noslēpums, ar kuru mūžsenais Radītāja pestīšanas plāns uzsāka savu redzamo darbību. Katru reizi, kad mēs skaitām šos eņģeļa Pasludināšanas vārdus, mēs atjaunojam Kristus Iemiesošanās noslēpumu un tādā veidā aktualizējam mūsu atpestīšanas darbu, kas tagad turpinās caur Jēzus dibināto svēto Baznīcu. Tāpēc Rožukronis ir pilnā mērā ļoti Kristocentrisks lūgšana, jo kontemplē Mesijas veiktā pestīšanas noslēpuma dažādos momentus. Tā bija ļoti daudzu svēto iemīļotā lūgšana, tajā skaitā sv. Pio no Pietralčinas (23.09.), kurš ikdienā paspēja noskaitīt 35 Rožukroņa daļas, kaut biktēja pa 18 stundām dienā.

Gribētu sirsnīgi aicināt arī draudzes locekļus atsaukties uz aicinājumu šogad čaklāk ņemt daļību baznīcā lūgties Rožukroni Vissvētākā Sakramenta priekšā katru dienu pirms vakara Mises pl. 17:30. Daudzās draudzēs ir izveidotas speciālas lūgšanu grupas, kuras regulāri katru dienu dievnāmā lūdzas Rožukroni. Kāpēc Lielvārdes draudzē nevarētu noorganizēties līdzīga lūgšanu grupa, kas vismaz vienreiz nedēļā varētu sanākt kopā uz Rožukroņa lūgšanām baznīcā? Ar šādu konkrētu piedāvājumu es vērsos 18.09. svētdienā pie draudzes un vērsos atkal,

jo ar nožēlu ir jāpiezīmē, ka mēs par maz lūdzamies kopā kā draudze. Bet tieši kopīgai lūgšanai ir lielāks spēks un svētīgāki augļi. Protams, tie, kuri nespēj atnākt uz dievnamu, var pievienoties garīgi tiem, kuri tajā laikā ir vienoti lūgšanā baznīcā. Draudze ir stipra tad, kad tā kopā lūdzas un arī aktīvi darbojas. Ļoti gribu sagaidīt šo lūgšanas un palīdzības atbalstu no draudzes locekļiem mūsu praktiskajos darbos, kad mēs gatavojamies draudzes svētkiem vai sakopjam savu dievnamu. Paldies no sirds visiem tiem, kuri to dara ikdienā. Bet pārsvarā tas smagākais darbs gulstās tikai uz 3-4 cilvēku pleciem. “*Ora et labora!* - Lūdzies un strādā!” Piekopsim vienreiz šo benediktīniešu devīzi arī mūsu draudzē!!! Labi sagatavosimies tuvajiem Ražas svētkiem, izpušķojot dievnamu ar skaistām lapu vītnēm un citām dabas dekorācijām! Gaidām vairākus palīgus, arī jauniešus!

Bija liels prieks par 40 stundu dievkalpojumiem, kuri šogad bija labāk apmeklēti. Ceru, ka abu jauno priesteru svētība nesīs jūsos savus labos augļus.

Attiecībā uz dievnama pamatu stiprināšanas darbiem varu pateikt, ka bija zināmas problēmas atrast attiecīgo būvuzraugu un sakārtot vajadzīgo dokumentāciju. Uz doto brīdi šīs problēmas ir gandrīz atrisinātas un, ja tāda būs Dieva griba un nebūs tik strauji aukstais laiks, pirmie remontdarbi varētu būt uzsākti vistuvākajā laikā. Turpināsim lūgties šajā nodomā un ziedot, jo mums vēl nav vajadzīgā summa.

Gribu aicināt un iedrošināt pieteikt bērnus uz Svētdienas skolas nodarbībām, kuras, ceru, ar oktobri varētu atjaunot mūsu draudzē. Arī pieaugušos, kuri vēl nav kristīti, iesvētīti un salaulāti, pamudinu pieteikties pie prāvesta uz apmācību kursu trešdienu vai citu dienu vakaros draudzes mājā.

Lai atdzimst mūsu draudze garīgi un ir vienota gan lūgšanās, gan darbos! Gaidām jaunus palīgus!

Jūsu norūpējies sirmais gans: *pr. Andris Solims*

Jauniesvētītais pr. Elvis Rudovičs 11.09. sv. Misē Lielvārdē

Priestera Filipa Davidoviča dievkalpojums

Apgaismību un svētību dāvājošs notikums bija mūsu draudzē Svētā Krusta Paaugstināšanas svētkos 14. 09. *“Dieva gaisma nes sevī augstāko gudrību, lielāko prieku un dziļāko mieru dvēselei”* (mācītājs Fr.Čukurs). Šoreiz svētība nonāca līdz mūsu sirdīm aizkustinoši, dvēseli bagātinoši, uzrunājoši, ticību stiprinoši. Jaunais priesteris kļuva tuvs, uzmundrinošs, neuzmācīgi klātesošs. Priece viņa balss skanējums, intonācijas akcenti; prasme sadziedāties ar mūsu priesteri Andri. Gandarījumu izraisoša parādība klātesošajos - Filipa (poļa) prasmīgs latviešu valodas lietojums. No visa izjustā saņēmām gandarījumu:

“Un mīlestība īsta Draugs, lai Dievs Tevi vada
Lai Tavu sirdi skar; Pa taisniem ceļiem vien,
Lai tā ir tīra, šķīsta, Lai Viņš par Tevi gādā
Kur Kristus dzīvot var. Šai dzīvē katru dien.”

(no dz. "Vēlējums")

Turklāt jaunā priestera rīcībā klātesošos dziļi aizkustināja tuvākie izpausme. Kad, dodot svētību, dažiem dievlūdžiem pietrūka svinību apliecināšanas bildītes, jaunais priesteris vēlāk (Sv. Krusta relikviju pagodināšanas laikā) katram pačukstēja, kur kartītes varēs saņemt, apbrīnojami atpazīdams katru no mums, kuri iepriekš nesaņēma. Tā ir cilvēciski smalka taktika uztvert un stiprināt savstarpējos kontaktus, iejūtoties klātesošo noskaņojumā. Smalkjūtība! To apliecina svēts teiciens: "Acis ir dvēseles spogulis". Sirdī pateicamies viņam:

Jauniesvētītais pr. Filips Davidovičs 14.09. sv. Misē Lielvārdē

"Lai visa Tava dzīve ir Dieva svētība;
Kā tāla debess brīve no saules zeltīta." (dz. "Vēlējums")

P.S. Jāpiebilst - šoreiz atkal dominēja augstvērtīgi dziedājumi izcili harmoniskā skanējumā visā svinību norisē. Pateicība priesterim Andrim Solimam par svinību sagatavošanu un līdzdziedāšanu. *Vilhelmīne Eisaka*

Gadalaiku mijā

Šis ir tas laiks, kad dienas pamazām kļūst īsākas un vakars aizvien steidzīgāk grib nomainīt dienu. Man ļoti patīk darbdienas vakaros to vērot mūsu baznīcas vitrāžās. Kad nesteidzīgā sarunā ar Dievu tu vari lūkoties kā pamazām iestājas tumsa. Tāda netverama

rudens un ziemas mēnešu burvība, kas mijas ar svētdienu un svētku skanīgajām kora dziedātajām misēm, kad mēs slavējam, cildinām un pateicamies Dievam, par nodzīvoto nedēļu, mēnesi vai gadu. Tik skanīgi un skaisti tika nosvinēti arī mūsu baznīcas svētki. Baznīcas altāri slīka rudens visvienkāršāko ziedu krāšņās kompozīcijās, koris priecēja ar skanīgiem dziedājumiem.

Prieks bija arī par jaunajiem priesteriem, kuri bija ieradušies, lai piedalītos mūsu draudzes 40 stundu svētku dievkalpojumos un stiprinātu mūs ar sprediķiem un svētajiem sakramentiem.

Baiba Čubatjuka

Lai slavēts Jēzus Kristus!

Esiet sveicināti Lielvārdes draudzē! Dievs cilvēkam ir dāvājis ļoti vērtīgu atmiņas dāvanu. To kā kamolīti var atritināt arī pēc daudziem aizgājušiem gadiem un ieraudzīt to brīdi, kurš sirdī un dvēselē iemūžināts

atmiņu dāvanā. Ir 2016. gada septembra mēnesis, ir aizgājuši pagātnē 23 gadi kopš tās trauksmainās un saviļņojošās dienas, kad ļoti gaidījām pāvesta Jāņa Pāvila II vizīti savā Māras zemē. Gaidījām un sagaidījām. Atmiņā ataust tas svētsvinīgais brīdis, kad mūsu dārgais pāvests Jānis Pāvils II, iznācis no lidmašīnas un nonācis pa trapu lejā, noietās uz ceļiem un noskūpstīja mūsu mīļo Māras zemi. Tā ir paliekoša un iemūžināta svētība uz visiem mūžu mūžiem.

Tagad viņš ir Svētais Jānis Pāvils II Debess Tēva Valstībā. Lai katrā mūsu lūgšanā būtu tie svētīgie vārdi: "Svētais Jāni Pāvil, lūdzies par mums!" Viņš mūs sadzirdēs, pazīs un uzklausīs. Karodziņā, kas atrodas pie sienas virs manas gultas, Sv. Jāņa Pāvila attēls ar paceltu roku jau 23 gadus dod man savu svētību. Pateicībā par to ikkatru rītu Viņa nodomā skaitu trīs reizes "Esi Sveicināta" un "Tavā patvērumā".

Šis karodziņš ir novēlēts Lielvārdes draudzes dievnama prāvesta Andra Solima rīcībā. Man tas karodziņš ir dārga piemiņa no šīs vizītes un Svētības mūsu Māras Zemei, Aglonai un mums visiem, kuri mīlēja savu Balto Tēvu, savu pāvestu. Viņš bija katoļu draudzēm izcilības paraugs, no kura izstaroja neizdzēšama svētība.

Būsim pateicīgi Dievam par to lielo svētīgo notikumu, kurš mūs visus piepildīja ar Visvarenā Dieva svētību. Vienā kompaktdiskā ir ierakstīta lūgšana "Pater noster" Sv. Jāņa Pāvila izpildījumā. Šai lūgšanai ir ļoti liela un svēta vērtība, kas ir tikpat kā relikvija. Tās ir manas domas. Kaut būtu iespēja kādreiz vēl šo dārgo dziesmu "Pater Noster" uzklausīt, jo ļoti vēlētos dzirdēt viņa balsi un svētību, kura no tās plūst uz ticīgo tautu.

Lai Dievs mūs visus svētī!

Valērija Kalve

Aizvadīti trīs brīnišķīgi dievkalpojumi 8., 11. un 14. septembrī. Manuprāt, ļoti labi izkārtoti ar divu dienu atstarpi. Šajās „brīvajās dienās” varēja pārdomāt katru no notikušajiem dievkalpojumiem un gatavoties nākošajai Sv. Misei. Man patika visas triju dienu lūgšanas, sevišķi uzrunāja pirmā diena 8. septembris un 11. septembra pr. Elvja Rudoviča sprediķis un svētība. Viņš izskaidroja vārda „patiesība” nozīmi dzīvē, ikdienā, sabiedrībā un katrā cilvēkā. Būt patiesam, atklātam pret sevi un līdzcilvēkiem - tā arī izpaužas mūsu mīlestība. Ja esi sirds cilvēks, tad varam saprasties arī bez vārdiem. Mūsu koris - tas svētkos ir neizsakāmi varens, pacilājošs un vienkārši brīnišķīgs. Mūsu dvēseles atdzeras, veldzējas šajos skaistajos dziedājumos - īpaši klausoties “*Te Deum laudamus*” („Tevī, Dievs, mēs slavējam”). Liekas, ka visas sienas dzied un mēs līdzī. Slavē Kungu Dievu mūsu Lielvārdes Svētā Krusta paaugstināšanas draudze. Līdz ar mums dzied godājamais apustuļu koris debesīs, mirdzošie mocekļu pulki, pa visu zemeslodi apliecina Svētā katoļu Baznīca. Šeit mēs Dievu slavējam trijās personās: patieso un vienīgo Dēlu, arī iepriecinātāju Svēto Garu un bezgala augstās godības Tēvu.

Baznīcas titulsvētki ir skaisti nosvinēti, 40 stundu atlaidas varbūt saņēmām vai arī nē, jo kaut ko jau neizdarījām līdz galam kā priesteris Andris lika. Labosimies! Kungs, Tava žēlsirdība lai nāk pār mums, kā mēs ceram uz Tevi. *Ludmila Apsīte*

No manas mammas Benediktas Zalānes atmiņām par Otro pasaules karu

Mēs dzīvojām Vidzemē Iršu pagastā. 1944. g. vasarā visi ceļi bija bēgļiem pilni, zirgu pajūgos saliktas nepieciešamās mantas. Visi noguruši, arī mazi bērni. Tie bija bēgļi no Latgales, viņi cerēja, ka vācieši tikai Latgali atdos krieviem un tālāk viņus nelaidīs.

Kādu dienu pagalmā iebrauca divi veci cilvēki. Vezumā mantiņas, arī gotiņa piesieta pie ratiem. Vīrietis prasa, vai šajā mājā dzīvo katoļu ģimene. Es saku, ka mēs esam katoļi. Viņi bijuši pie Iršu baznīcas, bet tur sabraukuši daudzi baznīckungi. Dekāns Piebalgs iestāstījis ceļu, kur dzīvo katoļu ģimene un pietiks vietas pašiem un gotiņai. Viņš pastāstīja, ka ir baznīckungs Kazinuss, tāda sagadīšanās! Izrādījās, ka tas ir tas pats baznīckungs, ko mans tēvs izglāba no komunistiem 1916. gadā. Mums bija daudz ko runāt, kā jau seniem paziņām. Mūsu mājās apmetās vairāki bēgļi. Tad iebrauca vācieši ar visu virtuvi un mums no mājām vajadzēja iziet, bēgļi aizbrauca, bet mēs un baznīckungs palikām - ievācāmies pagrabā, kas bija pagalmā. Pēc dažām dienām no lidmašīnām sāka mest bumbas un mēs vairs nevarējām palikt, posāmies ceļā. Mums bija ģimenē intronizēta Vissvētās Jēzus Sirds glezna un no Iršu baznīcas atnestā Aglonas Dievmātes glezna. Ietinām gleznas vilnas segās, vezumā ielikām miltus, putrainus un sālītu cūkas gaļu un devāmies

nezināmā virzienā.

Piebraucām pie kādām mājām, kur saimnieks plāva auzas. Padevām dievpalīgu un lūdzām, lai ielaiž kādā nojumītē, jo bērni noguruši, lopiņi neēduši. Saimnieks sāka mūs izsmiet - mēs tikai negribot strādāt, viņa mājā tādiem vietas neesot. Mēs teicām, ka esam no Iršiem un vācu karavīri visus dzina prom. Mēs ar vīru apsoliņām palīdzēt darbos, tad saimnieks ierādīja vecu kalēja smēdīti nostāk no mājām. Kalēja krāsns sabrukusi, cauri pakši un iekšā stāvēja siens. Mēs bijām pateicīgi, izpurinājām sienu, izklājām segas un gulējam vienā rindiņā. Ēst vārījām uz lauka. Saimniecībā bija liels labības šķūnis, un mums vajadzēja tajā savest rudzus - savedām vienā galā līdz pat jumtam, otrs gals atstāts miežiem un auzām.

Nāca svētdiena, un mēs lūdzām saimniekam, lai atļauj šķūnī noturēt dievkalpojumu. Viņš teica, ka labi strādājot, tādēļ atļāva. Tuvumā bija vairāk bēgļu, paziņojām, ka pie mums ir baznīckungs un noturēs Sv. Misi. Kopā palūdzāmies, paraudājām. Saimniekam bija liela māja, sieva mirusi, kalpi aizgājuši, tā kā labi strādājām — aicināja mūsu ģimeni mājās dzīvot. Bērni gan viņam nepatīkot un vecais baznīckungs arī nē, bet mēs teicām, ka paliksim visi kopā smēdītē.

Pēc divām dienām bija 8. septembris - Dievmātes Dzimšanas diena. Saimnieks no rīta lika sabērt šķūnī 7 rudzu status no nepaspētā vakarā, jo vēlāk pļausim miežus. Es teicu, ka katoļiem tie ir lieli svētki un mēs nekad neesam šajā dienā strādājuši. Sanāca vairāki bēgļi, bet saimnieks šķūnī nelaida. Netālu bija smuka birzīte, vīrieši no zariem sataisīja altāri, bērziņā iekāra Dievmātes gleznu, un mūsu cienītais baznīckungs noturēja Sv. Misi.

Otrā dienā jau varēja labi sadzirdēt lielgabalu šāvienus, vācu karaspēks atkāpās, pa lielceļu neatļāva braukt. Šausmīgs sastrēgums. Baznīckungs no mums atvadījās un aizbrauca kopā ar vāciešiem. Mēs vairs negājām saimnieka darbos, skaitījām Rožukroni un cerējām uz Dieva glābšanu. Daži pajūgi brauca pa meža ceļiem un mēs braucām līdzī. Piebraucām pie staigna purva un apstājāmies. Nākamā dienā jau ieradās krievu karavīri sirmos šīņos un teica, lai vismaz divas dienas nebrauc atpakaļ, jo visi ceļi esot mīnēti.

Laimīgi izbraucām no kara joslas. Šausmīgs skats - mājām tikai skursteņi. Braucām garām arī tām mājām, kur bijām apmetušies iepriekš - visas lielās ēkas nodegušas, arī lielais labības šķūnis, tikai vecā smēdīte palikusi neskarta un (vislielākais brīnums) 7 rudzu statiņi, ko mēs atteicāmies savest Dieva Mātes goda dienā - tie neskarti stāvēja uz lauka. Kad saimnieks atgriezās, viņam bija kur paslēpties no lietus, un no tiem septiņiem rudzu statiņiem sanāktu izcept maizīti.

Arī mūsu mājas bija nodegušas, bet mēs bijām pateicīgi Dievam, ka visi atgriezāmies dzīvi un veseli.

Ar cieņu: *Veronika Kudeiko*

**Oktobra mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

- 10:00** – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;
- 10:20** – Rožukroņa lūgšanas;
- 11:00** – Sv. Mise.

Umanību!!!

Ar 1.10. pārejam uz ziemas laiku!

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00** un Rožukronis.
 Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
 sestdienās: **Rožukronis** pl. **17:30** un
 sv. Mise pl. **18:00**.

1.10. — Sv. Terēzītes no Bērna Jēzus svētki.

**2.10. — Sv. Sargeņģeļu diena un mēneša pirmā
svētdiena: pēc Mises Jēzus
Sirds dievkalpojums un Euharistiskā procesija.**

4.10. — Sv. Asīzes Franciska piemiņas diena.

**6.10. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. 17:30 — Rožukronis,
pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.**

**7.10. — Mēneša pirmā piektdiena:
pl. 17:30 — Rožukronis,
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.**

RAŽAS SVĒTKI un sv. Meinarda piemiņa

*09. 10. tiks svinēti Ražas svētki, kuros tiek
aicināti pateikties Radītājam par šīgada ražu dārzos,
laukos, tīrumos, mežos,
ūdeņos, bet neaizmirsīsim arī
pateikties par garīgajām
veltēm mūsu ikdienā.*

*Lūgums atnest līdzī
sagatavotus augļu, dārzeņu
groziņus, vai arī maizi,
cepumus, medu, zivis, gaļas
un labības produktus, kas tiks
pasvētīti dievkalpojuma laikā
un vēlāk mājās sadalīti ģimenes locekļu un draugu
pulkā kopīgajā maltītē.*

*Pēc dievkalpojuma paredzēta agape — sadraudzības
maltīte!!! Esiet visi mīļi aicināti piedalīties!!!*

16.10. — Misiju svētdienā ziedojumi Misijām.

22.10. — Sv. Jāņa Pāvila II piemiņas diena.

Uzmanību!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes kori!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu baznīcā!!!*

*Sirsnīga pateicība visiem draudzes
locekļiem, kuri aktīvi piedalījās 40
stundu dievkalpojumos un to
sagatavošanas darbos, kā arī par
ziedojumiem jauno priesteru
apsveikumiem. Lai Kungs Jūs dāsni svētī!*

Lūgšanu Rožukronis

Lūgšanu Rožukroni Kunga Eņģelis iesāka,
Ar Debess Tēva vārdiem Jaunavu Mariju sveica.
No Mūžības dārza ņēma rožu ziedus,
Kļūt par Dieva Dēla Māti Jaunavu Mariju ņēma.

“Esi Sveicināta, Marija, Jaunavu Karaliene,
Garīgā roze mūžības dārzā,
Jaunavu Jaunava, bez grēka ieņemta,
Dieva Tēva Dēlam Māte izredzēta”.

No visām zemes malām lūgšanu rozes nāca,
Zieds cits aiz cita Rožukroni veidoja.
Dievs Svētais Gars Rožukroni svētījis,
Dievmātes lūgšanu noslēpumus vēstījis.

“Esi Sveicināta, Marija, Rožukroņa Karaliene,
Dieva Žēlsirdības Māte, Kungs ir ar Tevi”.
Mirdz divpadsmit zvaigžņu Dievmātes rotā,
Svēts Rožukronis vienmēr viņas rokā.

“Esi sveicināta, Marija, debesīs uzņemta Svētā,
Tavā patvērumā steidzamies”, lūdzam:
“Lūdzies par mums”!

Valērija Kalve

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

**Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
Lielvārdes Romas katoļu draudze,
Reg. Nr. 90001080360
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451**

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv